

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10C/194/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112226828
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2112226828.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci žalobkyne: M. W.Á., nar. X.X.XXXX, bytom J. X. XXXX/XXX, S. - P., zastúpená advokátkou: JUDr. Katarína Bajová, Hlavná č. 25, Trnava, proti žalovanému: Farma Fresh Slovakia, s.r.o., IČO: 36 238 813, so sídlom Seredská 247/4012, Trnava, zastúpený PROSMAN & PAVLOVIČ, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd konanie zastavuje v časti úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 6.694,22 € od 2.1.2011 do 28.12.2012.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 73,36 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 73,36 eur od 19.1.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

IV. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v období od 27.12.2012 do 19.5.2015 (vrátane) v rozsahu 98,98% a za obdobie od 20.5.2015 (vrátane) v rozsahu 97,80%.

V. Súd ukladá učtárni Okresného súdu Trnava, aby žalobkyni vyplatila sumu 26,40 € z preddavku zaplateného na účet tunajšieho súdu pod variabilný symbol XXXXXXXXXXXX dňa 6.11.2014 pol. reg. T., XXX.

VI. Súd ukladá učtárni Okresného súdu Trnava, aby žalovanému vyplatila sumu 26,41 € z preddavku zaplateného na účet tunajšieho súdu pod variabilný symbol XXXXXXXXXXXX dňa 23.10.2014 pol. reg. T.,XXX.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 28.12.2012 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 14.277,- € s úrokom z omeškania 9% ročne od 2.1.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania z titulu vydania bezdôvodného obohatenia na základe užívania jej nehnuteľností zapísaných na LV XXXX a XXX k.ú. P. bez nájomnej zmluvy za rok 2010. Výšku bezdôvodného obohatenia si uplatnila 4,- €/m², pričom vychádzala z celkovej výmery jej pozemkov užívaných žalovaným o rozlohe 4759 m² a jej spoluvlastníckeho podielu 6/8-ín (4,- € x 4759 m² = 19.036,- € : 8 x 6 = 14.277,- €). Uplatňuje si aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 2.1.2011, keď nájomné za rok 2010 bolo splatné k 1.1.2011 t. j. nasledujúci deň 2.1.2011 sa dostal žalovaný do omeškania. Doposiaľ nedošlo k uzatvoreniu písomnej nájomnej zmluvy a to z dôvodu, že žalovaný mal záujem pozemky prenajať len ako ornú pôdu a nájomné chcel vypočítať z bonity pôdy, hoci pozemky

neslúžia poľnohospodárskym účelom a sú zastavané a slúžia na ďalší prenájom a podnikateľské účely inej ako poľnohospodárskej oblasti.

2. Žalobca najskôr rozporoval rozsah a výšku bezdôvodného obohatenia a po zmene právneho zástupcu uviedol, že súhlasí s určenou výškou bezdôvodného obohatenia v súlade so závermi znaleckej organizácie 2,237 €/ m2 ročne aj s rozsahom užívaných pozemkov žalovaným a zároveň vzniesol námietku premlčania.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listom vlastníctva č. XXXX a č. XXX katastrálneho územia P., znaleckým posudkom znalca G.. H. L. č. XXX/XXXX, znaleckým posudkom č. XX/XXXX znalca T.. G.. H. I. zo dňa 27.6.2013, znaleckým posudok č. XX/XXXX zo dňa 4.4.2014 Ú. X. B., X..H..E.. W., oboznámením sa s ostatnými listinnými dôkazmi zo spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností, ktoré sa nachádzajú v zastavanom území obce S.-P., katastrálne územie P. v areáli podnikateľského subjektu, ktorým je žalovaný. Na predmetných nehnuteľnostiach stoja stavby a dvor vo vlastníctve žalovaného a to jednopodlažné objekty, pôvodne identifikované ako kravíny, ktoré v súčasnosti nie sú využívané na poľnohospodárske účely, ale na ďalší prenájom podnikateľským subjektom. Ďalej sa na pozemku nachádzajú spevnené plochy a prístupové komunikácie. Pozemky sú evidované v katastrálnej mape ako zastavané plochy a dvor, sú situované pod stavbami a v oplotenej časti areálu, slúžiaceho na podnikateľský účel.

5. Z predložených Listov vlastníctva súd zistil, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX ako parcela č. XXX/X - zastavaná plocha o výmere 5 m2, parcela č. XXX/XX - zastavaná plocha o výmere 332 m2, parcela č. XXX/XX - zastavaná plocha o výmere 243 m2, parcela č. XXX/X - zastavaná plocha o výmere 191 m2, parcela č. XXX/XX - zastavaná plocha o výmere 224 m2, parcela č. XXX/XX - zastavaná plocha o výmere 1106 m2, parcela č. XXX/XX - zastavaná plocha o výmere 1558 m2, parcela č. XXX/XX - zastavaná plocha o výmere 331 m2, spolu vo výmere 3.990 m2. Podiel žalobkyne je 6/8-ín. Ďalej je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX v zastavanom území obce, jej podiel predstavuje 6/8-ín na celku nehnuteľnosti a to parcely č. XXXX - orná pôda vo výmere 769 m2. Celková výmera pozemkov v oplotenom areáli a v užívaní žalovaného predstavuje spolu 4759 m2.

6. Dňa 16.2.2014 doručila žalobkyňa podanie, ktorým upravila pôvodný petít a žiadala uložiť povinnosť žalovanému zaplatiť jej sumu 6.694,22 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 6.694,22 € od 2.1.2012 do zaplatenia. Podaním zo dňa 20.5.2015 ozrejmila výpočet uplatnenej sumy 6.694,22 € s tým, že si uplatňuje bezdôvodné obohatenie za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu 6/8-ín nehnuteľností zapísaných na LV XXXX vo výške 2,237 €/m2 ročne (celková výmera nehnuteľností je 3990 m2 z toho 6/8-ín je 2.992,5 m2 x 2,237 €). V časti pôvodne uplatneného bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľnosti zapísanej na LV XXX vzala svoj návrh späť, nakoľko ho žalobkyňa nadobudla neskôr.

7. Súd uznesením č.k. 10C/194/2012-232 zo dňa 4.9.2015 zastavil konanie v časti istiny 7.582,78 € a úroku z omeškania vo výške 9% ročne od 2.1.2011 do zaplatenia. Predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 6.694,22 € s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 6.694,22 € od 2.1.2011 do zaplatenia.

8. Na tunajšom súde prebieha konanie č. 19C/178/2011, ktorého predmetom je bezdôvodné obohatenie za predchádzajúci rok 2009. Žaloba bola podaná na súde 23.12.2011. V tomto konaní bolo vykonané znalecké dokazovanie znaleckým posudkom znalca G.. H. L. č. XXX/XXXX, ktorý určil trhovú cenu odplaty za užívanie nehnuteľností („nájomné“) žalovaným - pozemkov nachádzajúcich sa v k.ú. P. zapísaných na LV č. XXXX spolu vo výmere 3990 m2 v období od 1.1.2009 do 31.12.2009, s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a na spôsob jej užívania. Zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že zastavaná časť areálu: parcela č. XXX/X, nájom 1,617 € ročne za m2, ročný nájom 8,09 €; parcela č. XXX/XX, nájom 1,617 € ročne za m2, ročný nájom 362,21 €; parcela č. XXX/XX, nájom 1,617 € ročne za m2, ročný nájom 536,84 €; parcela č. XXX/XX, nájom 1,617 € ročne za m2, ročný nájom 535,23 €; parcela č. XXX/XX, nájom 1,617 € ročne za m2, ročný nájom 392,93 €; nezastavaná zatravnená časť areálu: parcela č. XXX/XX, nájom 0,481 € ročne za m2, ročný nájom 749,40 €; parcela č. XXX/X, nájom 0,481 € ročne za m2, ročný nájom 91,87 €; parcela č. XXX/XX, nájom 0,481 € ročne

za m², ročný nájom 531,99 €; spolu ročný nájom za všetky pozemky 3.208,55 € po zaokrúhlení 3.210,- €. Z poznámky k záveru znaleckého posudku vyplýva, že hodnoty sú stanovené pre pozemok ako celok 1/1 (nie pre spoluvlastnícky podiel).

9. Po vypracovaní znaleckého posudku v konaní 19C/178/2011 žalovaný zaslal žalobkyni nájomné podľa tohto znaleckého posudku dňa 10.4.2013 za dva roky spolu vo výške 2.994,- €, ktoré žalovaná neprevzala a to z dôvodu, že na poštovej poukážke je uvedená poznámka - nájom za roky 2009-2012.

10. Žalobkyňa uviedla dňa 30.5.2013, že asi pred 5 rokmi sama oslovila žalovaného, aby uzatvorili nájomnú zmluvu. Osobne sa stretli, k dohode neprišlo, nakoľko žiadala nájom vo výške 1,- €/m². Následne jej zaslal návrh nájomnej zmluvy, ktorý neprijala, pretože ponúkol nízky nájom. V minulosti jej poslal nájomné 600,- € za rok a teraz 3.000,- € za viac rokov, peniaze neprevzala. Jej pozemky v užívaní odporcu sú v páse za sebou. Dňa 10.2.2016 (čl. 269) uviedla, že prvé jednanie so žalovaným bolo z jej iniciatívy v roku 2008. Potvrdila, že jej žalovaný zaslal v januári 2017 sumu 110,- € poštovou zloženkou, ktoré si neprevzala. Niekedy v auguste 2008 sa dozvedela, že žalovaný v predmetnom areáli teraz B. vykonáva nejakú činnosť. Osobne išla za konateľom žalovaného a chcela, aby jej za užívanie pozemkov niečo platil a to nájom vo výške 1,- €/m². S navrhnutou cenou nesúhlasil, že je to orná pôda. V marci 2009 jej poslal zmluvu na prenájom poľnohospodárskej ornej pôdy, s navrhovanou nájomnou zmluvou nesúhlasila. Na návrh neodpovedala. Uviedla, že je presvedčená, že žalovaný užíval jej pozemok v rámci areálu, ktorý mal ohradený. Do areálu sa dostala až so znalcom G.. L. prvýkrát v roku 2012 alebo 2013. Sama síce v areáli žalovaného nebola, ale pretože tam choval ovce a opravoval budovy, čo sa dozvedela od ľudí z obce, podala žaloby o nájomné za rok 2009 a 2010.

11. Splnomocnená zástupkyňa žalobkyne (dňa 30.5.2013) uviedla, že čo sa týka poukázania sumy žalobkyni, na poukážke z apríla 2013 bolo uvedené, že je to za obdobie rokov 2009-2012, žalobkyňa túto platbu odmietla, druhú platbu takisto odmietla, tam bolo napísané 2011-2012, tieto sumy nezodpovedali ani znaleckému posudku G.. L.. Ďalej uviedla, že žalovaný do 1.1.2013 užíval pozemky v celkovej výmere 4759 m² a to zastavanú aj nezastavanú plochu, od tohto dátumu užíva menšiu výmeru a to len 1135 m², len pozemky pod stavbami. Svoje tvrdenia opiera aj o výmery uvedené v e-mailovej komunikácii so žalovaným. V podaní zo dňa 13.2.2015 (čl. 196) uviedla, že sa žalobkyňa od roku 2006 nemôže dohodnúť na výške obvyklého nájomného.

12. Splnomocnená zástupkyňa žalovaného (dňa 30.5.2013) uviedla, že žalovaný súhlasí s cenou stanovenou znaleckým posudkom znalca L.. Žalovaný užíva pozemok o výmere 1135 m², za ktorý zaplatili a to poštovou poukážkou za dva roky 2011 a 2012 s úrokom z omeškania. Žalobkyňa tú sumu odmietla prevziať. Žalovaný k 1.1.2013 zrušil oplotenie a oznámil to žalobkyni listom. Žalobkyňa v areáli nikdy nebola. Nemôže preto vedieť akú výmeru jej pozemkov žalovaný užíva.

13. Konateľ žalovaného uviedol, že jeho spoločnosť začala vyvíjať podnikateľskú činnosť na pozemkoch areálu bývalého poľnohospodárskeho družstva v roku 2008, kedy odkúpili okrem iného aj tri budovy, v tomto konkrétnom prípade na parcele č. XXX/X, XXX/XX a XXX/XX. Začali už v roku 2007 uzatvárať prvé kúpne zmluvy, aby vysporiadali pozemky v rámci areálu. Pri rokovaní ponúkli ročný nájom 600,- € aj žalobkyni s manželom. Nájomné považoval za dohodnuté, zaslal návrh nájomnej zmluvy. Písomne však zmluva o nájme uzatvorená nebola. Poslali nájomné za rok 2008 a aj za nasledujúce roky po 600,- €. Poštové poukážky sa vrátili neprevzaté. Po vypracovaní znaleckého posudku v konaní 19C/178/2011 si vypočítali nájomné v zmysle znaleckého posudku a v jeho zmysle poslali späť nájomné do výšky určenej znaleckým posudkom za rok 2009 až 2012. Išlo o zloženku v celkovej výške 2.994,- €, ktorá sa vrátila neprevzatá. Výšku nájomného nerozporoval. Po odkúpení areálu bývalého PD časť pozemkov za poslednou budovou, neužívali i keď sa nachádzala v oplotenom areáli až do konca roka 2012, kedy zrušili oplotenie a umožnili vlastníkom užívať ich pozemky. Dovtedy udržiavali pozemky tak, že na ne vypustili ovce, ktoré spásali trávu. Preferoval možnosť odkúpenia pozemku, čím by trvale vyriešili túto situáciu a predišiel by ďalším sporom a navrhol cenu 40,- €/m² zastavanej plochy v záujmovom území.

14. Z konaní tunajšieho súdu č.k. 12C/76/2011 bolo vykonané znalecké dokazovanie za účelom zistenia ceny nájmu susediacich pozemkov v areáli žalovaného za roky 2009 a 2010. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX znalca T.. G.. H. I. zo dňa 27.6.2013 (čl. 116) súd zistil, že za zastavané pozemky určil nájom 1,368 € ročne za m² a za trávnatý pozemok nájom 0,432 € ročne za m².

15. V konaní tunajšieho súdu č. 12C/76/2011 bol vypracovaný Znalecký posudok č. XX/XXXX ako doplnok k Znaleckému posudku č. XXX/XXXXX zo dňa 4.4.2014 (čl. 153) Ú.X. X. B., X..H..E.. W., predmetom ktorého bolo určenie nájmu za pozemky zapísané na LV XXXX , k.ú. P. za rok 2010-2012. Znalecká organizácia určila nájomné za rok 2010 vo výške 2,237 €/m2 ročne.

16. Súd vo veci ustanovil znaleckú organizáciu Ú. X. B., X..H..E.. W. za znalca za účelom podania vysvetlení k predmetnému znaleckému posudku. Znalec G.. X. O. zamestnanec znaleckej organizácie pred súdom uviedol, že na záveroch znaleckého posudku trvá, t.j. na určení nájomného za rok 2010 vo výške 2,237 €/m2 ročne.

17. Po zmene právneho zástupcu žalovaného dňa 30.11.2015 vzniesol nový právny zástupca dňa 27.1.2016 námietku premlčania. Uviedol, že sama žalobkyňa v podaní zo dňa 13.2.2015 uviedla, že od roku 2006 sa nemôže dohodnúť na obvyklom nájme so žalovaným. Aj v konaní tunajšieho súdu č.k. 19C/178/2011 sa domáha bezdôvodného obohatenia za rok 2009. Až doručením žaloby súdu dňa 28.12.2012 došlo k prerušeniu plynutia subjektívnej premlčacej lehoty, teda nie je premlčané bezdôvodné obohatenie od 28.12.2010 do 31.12.2010, celkovo 4 dni. Z titulu bezdôvodného obohatenia zaslal žalobkyni dňa 26.1.2016 sumu 110,- €. K vznesenej námietke premlčania pripojil rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/2015/2013 zo dňa 25.6.2013, NS ČR č.k. 28Cdo 319/2012 zo dňa 20.11.2012.

18. Zástupkyňa žalobkyne uviedla, že s námietkou premlčania nesúhlasí. Poukázala na vyjadrenie žalovaného na pojednávaní dňa 30.5.2013 kedy sám uviedol, že žalobkyňa v areáli nikdy nebola. Jedenkrát sa o to pokúsila v roku 2012, čo jej nebolo umožnené. Žalobkyňa nemohla vedieť, kto je užívateľom predmetných nehnuteľností, keďže v predmetnom areáli sídlili dve firmy, ktoré mali totožného spoločníka G.. M., napokon aj sám G.. M. ako fyzická osoba užíval niektoré nehnuteľnosti a skupoval postupne areál. Žalobkyňa nemôže vedieť, či žalovaný užíva alebo neužíva celú nehnuteľnosť, areál má výmeru 10 hektárov. V priebehu konania sa sám žalovaný bránil tým, že neužíva predmetné nehnuteľnosti tak ako to tvrdí žalobkyňa, sporoval aj výmeru jednotlivých nehnuteľností, ktoré mal užívať a podobne, až v priebehu konania bolo ustálené, čo skutočne žalovaný užíval. Je toho názoru, že žalobkyňa mala vedomosť o tom, kto a čo užíva z jej parciel až dňa 22.11.2012, kedy bol areál sprístupnený žalovaným na vykonanie obhliadky a kedy na mieste samom G.. M. označil, ukázal nehnuteľnosti, ktoré užíva žalovaný. I keď v minulosti žalobkyňa jednala s G.. M. nevedela, či tento vystupuje za spoločnosť C. C. alebo B., alebo za seba samotného. Subjektívna premlčacia lehota začína plynúť momentom kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia, kedy skutočne a preukázateľne zistí skutkové okolnosti a nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia. Nejedná sa len o predpokladanú vedomosť. To znamená, že pred podaním návrhu ani nezačala plynúť subjektívna premlčacia lehota. Mohla začať plynúť iba objektívna premlčacia lehota, ktorá v zmysle § 107 predstavuje dobu troch rokov a začína plynúť samotným prijatím plnenia. V danom prípade objektívna premlčacia lehota začala plynúť 1.1.2010 a subjektívna začala plynúť po vykonaní obhliadky 22.11.2012. Dovtedy nemala vedomosť, čo presne žalovaný užíva. Pri podaní žaloby nevedela, či pasívne legitimovaným je aj spoločnosť B. a nepoznala ani rozsah nehnuteľností užívaných žalovaným. Ďalej poukázala na LV č. XXXX k.ú. P., na ktorom sú uvedené nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného a tieto v časti stoja aj na pozemkoch žalobkyne, pričom v časti iné údaje na LV sú uvedené iba tri parcely vo vlastníctve žalobkyne a to parcela č. XXX/X, XXX/XX a XXX/XX. Ostatné nehnuteľnosti na tomto LV nie sú uvedené. To znamená, že z objektívnych listín nemohla zistiť čo v skutočnosti a v akom rozsahu žalovaný užíva. Poukázala na rozhodnutie tunajšieho súdu č.k. 12C/76/2011 vo veci bezdôvodného obohatenia za užívanie susediacich parciel, pričom súd námietke premlčania nevyhoviel.

19. Zástupca žalovaného uviedol, že nárok je premlčaný. Z predloženej nájomnej zmluvy zo dňa 30.3.2009, z ktorej je zrejmé, že ako nájomca je označený žalovaný, predmetom návrhu tejto zmluvy bola v tom čase jediná parcela č. XXXX/X zapísaná na LV č. XXXX, ktorá následne bola rozčlenená na predmetné parcely, takže už v tom čase mala žalobkyňa vedomosť, kto užíva túto parcelu a začala jej plynúť premlčacia doba. Opätovne uviedol, že užívanie pozemkov zapísaných na LV XXXX okrem p.č. XXX/XXX, ktorá ani od počiatku nie je predmetom konania nespochybňuje, uznáva, keďže tieto pozemky boli v oplotenom areáli žalobcu do 31.12.2012. K rozhodnutiu v konaní tunajšieho súdu č. 12C/76/2011 uviedol, že súd vychádzal z odlišných skutkových tvrdení a vykonaného dokazovania, nakoľko v konaní 12C/76/2011 nebol predložený návrh nájomnej zmluvy. Ak existovala pochybnosť o tom, či spoluvlastnícky podiel pozemku žalobkyne v rokoch 2006 až 2008 užívali spoločnosti B. alebo

žalovaný doručení návrhu nájomnej zmluvy v marci 2009 boli tieto pochybnosti odstránené, pretože návrh žalobkyne zmluvy zaslal žalovaný.

20. Zo Zmluvy o nájme poľnohospodárskych nehnuteľností č. C. datovanej dňom 30.3.2009 vyplýva, že zmluvnými stranami boli označené žalobkyňa ako prenajímateľ a žalovaný v zastúpení G.. F. M.U. ako nájomca, predmetom bol prenájom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX kat. územia P. ako parcela č. XXXX/X s celkovou výmerou 3059,25 m² (vzhľadom k spoluvlastníckym podielom prenajímateľa a užívateľom). Zmluva je podpísaná nájomcom, prenajímateľ zmluvu nepodpísal.

21. Z listu vlastníctva č. XXXX kat. územia Modranka súd zistil, že parcely v súčasnosti označené ako: parcela č. XXX/X - zastavaná plocha o výmere 5 m², parcela č. XXX/XX - zastavaná plocha o výmere 332 m², parcela č. XXX/XX - zastavaná plocha o výmere 243 m², parcela č. XXX/X - zastavaná plocha o výmere 191 m², parcela č. XXX/XX - zastavaná plocha o výmere 224 m², parcela č. XXX/XX - zastavaná plocha o výmere 1106 m², parcela č. XXX/XX - zastavaná plocha o výmere 1558 m², parcela č. XXX/XX - zastavaná plocha o výmere 331 m², boli vytvorené na základe Rozhodnutia H. I. XX/XX právoplatné dňa 23.4.2010 z pôvodnej parcely označenej ako parcela č. XXXX/X - orná pôda vo výmere 4791 m². Výška spoluvlastníckeho podielu žalobkyne je 6/8-ín.

22. Z listu vlastníctva č. XXX kat. územia P. súd zistil, že žalobkyňa nadobudla spoluvlastnícky podiel v rozsahu 6/8-ín dňa 27.7.2012 na základe darovacej zmluvy, parc. č. XXXX - orná pôda o výmere 769 m².

23. Z poštového peňažného poukazu súd zistil, že žalobca ako odosielateľ zaslal adresátovi - žalobkyne dňa 10.4.2013 sumu 2.994,- €. V správe pre adresáta je uvedené: „nájom rok 2009,2010,2011,2012“.

24. Z poštového peňažného poukazu súd zistil, že žalobca ako odosielateľ zaslal adresátovi - žalobkyne dňa 26.1.2016 sumu 110,- €. V správe pre adresáta je uvedené: „28.12.2010-31.12.2010“.

25. Na pojednávaní dňa 10.2.2016 žalobkyňa vzala späť návrh v časti uplatneného úroku z omeškania 9% ročne zo sumy 6.694,22 € od 2.1.2011 do 28.12.2012, t.j. do podania žaloby na súd. Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil.

26. Podľa § 144 z.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

27. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

28. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

29. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa zobrala žalobu čiastočne späť a žalovaný súhlasil, súd v zmysle citovaných ustanovení konanie zastavil v časti úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 6.694,22 € od 2.1.2011 do 28.12.2012.

30. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého vzniká veriteľovi právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť plniť takýto záväzok.

31. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo iných skutočností uvedených v zákone.

32. Podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

33. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (ods. 1) Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho

dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.(ods. 2)

34. Predmetom tohto konania bolo učenie odplaty za užívanie spoluvlastníckeho podielu žalobkyne predmetných parciel za obdobie od 1.1.2010 do 31.12.2010. V priebehu konania nebolo sporné, že v uvedenom období žalovaný skutočne predmetné nehnuteľnosti užíval, i keď spočiatku namietal rozsah užívania, nakoľko trávnaté plochy tvrdil, že neužíva len udržiava pasením oviec. Nebolo sporné, že všetky žalované nehnuteľnosti sa nachádzali v oplotenom areály žalovaného. V konaní nebolo sporné, že žalovaný nehnuteľnosti užíval bez uzavretej nájomnej zmluvy, nakoľko sa strany sporu nedohodli na výške odplaty za užívanie pozemkov. Prvýkrát o nájme rokovali v auguste 2008 z podnetu žalobkyne, čo potvrdila samotná žalobkyňa. Následne jej žalovaný zaslal návrh zmluvy o nájme nehnuteľnosti zo dňa 30.3.2009 v tom čase vedenej v katastri nehnuteľnosti ako jedinú parcelu o výmere 4791 m² - orná pôda. Až neskôr v roku 2011 po zápise geometrického plánu bola parcela rozčlenená do súčasných parciel zapísaných na LV XXXX. Predmetné pozemky žalovaný užíval bez právneho titulu/dôvodu, vzniklo mu tak bezdôvodné obohatenie (neplatením nájomného, resp. sumy ktorá s ním korešponduje), ktoré je povinný vydať žalobkyňi. Bezdôvodné obohatenie spočíva v tom, že majetok žalovaného sa nezmenšil, k čomu by prišlo, keby za užívanie nehnuteľností riadne platil.

35. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalovaný užíval všetky predmetné parcely o celkovej výmere 3990 m², ktorých je žalobkyňa podielovým spoluvlastníkom v 6/8-inách, teda i časť pozemkov, na ktorých sa pásli ovce žalovaného. Nie je podstatné akým spôsobom boli pozemky využívané ale to, že sa nachádzali v oplotenom areáli, ktorý celý užíval žalovaný. V konaní nebolo preukázané, že by tieto pozemky užívala iná spoločnosť ako žalovaný, čo žalovaný od počiatku ani netvrdil. V priebehu konania bolo preukázané, že primerané nájomné podľa znaleckého posudku Ú.X. X. B., X..H..E.. W., za 1 m²/rok je 2,237 €; hodnota nájmu za všetky predmetné pozemky o výmere 3990 m² za rok 2010 je 8.925,63 €, z toho podiel žalobkyne je 6.694,22 € (8.925,63 € : 8 x 6). Žalovaný nerozporoval takto určenú výšku bezdôvodného obohatenia a ani rozsah užívaných pozemkov. Následne sa súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania.

36. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

37. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (ods. 1) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. (ods. 2)

38. Podľa § 156 CSP, konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu.

39. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

40. Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Začiatok plynutia premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Všeobecne

možno povedať, že ide o okamih splnenia všetkých predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Aby bolo možné hovoriť o premlčaní práva, musí toto právo najskôr vzniknúť.

41. Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt, treba z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. Ak však nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok, premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa. Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je zodpovednosťou objektívnou. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, než objektívne premlčacie doby. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Aj v tomto prípade rozhoduje skutočná, a nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v ustanovení § 107 ods. 1. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa postihnutý dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu, a komu plnil. (prof. JUDr. Karol Plank, DrSc. a kolektív, Občianske právo s vysvetlivkami 1. zväzok, IURA EDITION)

42. V danej veci objektívna premlčacia doba začala plynúť, v zmysle vyššie uvedeného, každým jednotlivým dňom počnúc dňom 1.1.2010 a končiac dňom 31.12.2010 a uplynula každým jednotlivým dňom počnúc dňa 1.1.2013 a končiac dňa 31.12.2013. Subjektívna lehota začala plynúť najneskôr dňom 1.1.2010, kedy mal súd preukázané, že žalobkyňa bola v predchádzajúcom roku doručená Zmluva o nájme poľnohospodárskych nehnuteľností zo dňa 31.3.2009 ako návrh na jej uzavretie. Predmetom zmluvy bol nájom predmetných nehnuteľností, i keď v tom čase tvorili jednu parcelu a až neskôr bola rozčlenená na súčasné parcely. V zmluve ako nájomca bol označený žalovaný v zastúpení konateľom. Pokiaľ teda žalobkyňa v konaní tvrdila, že nemala vedomosť, kto skutočne užíva a v akom rozsahu bez odplaty jej nehnuteľnosti, z uvedeného návrhu zmluvy to bolo jednoznačne zrejmé. Žalobkyňa nepoprela, že uvedený návrh zmluvy jej bol doručený, naopak sama túto skutočnosť v konaní tvrdila a nájomnú zmluvu predložila. Žalobkyňa už v roku 2008 v auguste rokovala s žalovaným, pretože vedela, že užíva jej pozemok vrámci oploteného areálu. Nesúhlasila s ním navrhovanou výškou nájmu, sama už v tom čase požadovala vyššie nájomné, pretože žalovaný navrhoval nájomné za ornú pôdu s čím nesúhlasila. Navyše tvrdenie žalobkyne, že až do obhliadky 22.11.2012 nemala vedomosť o rozsahu užívania pozemkov žalovaným, prípadne že tieto pozemky užíva iná firma a to B., spochybňuje už aj podanie žaloby žalobkyňou dňa 23.12.2011 z titulu bezdôvodného obohatenia za predchádzajúci rok 2009 rovnako, ako v tomto konaní a to len voči žalovanému a nie inej spoločnosti. V konaní bolo aj preukázané, že žalovaný užíval v roku 2009 a aj v roku 2010 všetky predmetné nehnuteľnosti, pričom žalobkyňa vedela, že sú v areály žalovaného v páse za sebou. Až po vznesení námietky premlčania začala žalobkyňa spochybňovať rozsah užívania a spoločnosť, ktorá nehnuteľnosti užívala. Sama nevedela hodnoverne zdôvodniť prečo pri všetkých týchto pochybnostiach podala žalobu 23.11.2011.

43. Predmetná žaloba bola súdu doručená dňa 28.12.2012, t.j. počas plynutia 3-ročnej objektívnej lehoty, avšak čo sa týka nároku na zaplatenie odplaty za užívanie za obdobie od 1.1.2010 až do 27.12.2010 tieto nároky boli uplatnené po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, keď táto začala, vzhľadom na vyššie uvedené, plynúť každým dňom od 1.1.2010 a to z dôvodu, že už od doručenia nájomnej zmluvy zo dňa 30.3.2009 v predchádzajúcom roku mala vedomosť o tom, kto užíva jej nehnuteľnosti a rovnako už v tom čase požadovala vyššie nájomné, než jej navrhol žalovaný.

44. Keďže žaloba bola súdu doručená až dňa 28.12.2012, v rámci plynutia dvojročnej premlčacej doby boli včas uplatnené nároky na zaplatenie odplaty za užívanie iba za obdobie od 28.12.2010 do 31.12.2010, t.j. 4 dni. Preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 73,36 € ako odplatu za užívanie predmetných pozemkov, keď hodnota nájmu za spoluvlastnícky podiel žalobkyne je 6.694,22 €, t.j. za 4 dni má právo na zaplatenie sumy 73,36 € (6.694,22 € : 364 x 4). Vo zvyšnej časti - nároku na zaplatenie odplaty za užívanie predmetných nehnuteľností - pozemkov za obdobie od 1.1.2010 do

27.12.2010 súd vzhľadom na vznesenú námietku premlčania v súlade s ustanovením § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka zamietol a to i v časti uplatneného príslušenstva - úroku z omeškania.

45. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

46. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v znení platnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) bola ku dňu 19.1.2013 vo výške 0,75%.

47. Nakoľko žalobkyňa nepreukázala, že by vyzvala žalobcu pred podaním žaloby na súd na zaplatenie istiny z titulu bezdôvodného omeškania a žaloba bola žalovanému doručená dňa 17.1.2013, nasledujúci deň mohol plniť a až dňom 19.1.2013 sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, čím vzniklo žalobkyni v zmysle citovaného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na úrok z omeškania. Súd priznal žalobkyni úrok z omeškania v uplatnenej výške 8,75% z priznanej sumy a vo zvyšku úrok z omeškania vo výške 9% ročne z priznanej sumy od 29.12.2012 do 18.1.2013 zamietol a vo výške 0,25% z priznanej sumy od 19.1.2013 do zaplatenia, nakoľko ku dňu 19.1.2013 mala nárok na úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne.

48. Súd nezohľadnil pri posudzovaní omeškania žalovaného so zaplatením odplaty za užívanie skutočnosť, že žalobkyni posielal časť odplaty za užívanie, keď medzi účastníkmi konania nebol záväzkový vzťah, žalobkyňa nesúhlasila s výpočtom odplaty za užívanie, preto nebol dôvod, aby prijala sumu, ktorú jej týmto titulom žalovaný zaslal. Vzhľadom na uvedené nemožno mať za to, že žalovaný si týmto spôsobom splnil svoju povinnosť aspoň čiastočne a nedostal sa do omeškania.

49. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

50. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (ods. 1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

52. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (ods. 1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (ods. 2)

53. Súd o trovách konania rozhodol v zmysle ustanovení § 255 ods. 1 a § 256 ods. 2 CSP. Žalobkyňa zavinila zastavenie konania v časti istiny 7.582,78 € s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 2.1.2011 do zaplatenia a tiež v časti úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 6.694,22 € od 2.1.2011 do 28.12.2012 a vo výške 9% ročne zo sumy 6.694,22 € od 2.1.2011 do 28.12.2012. Žalovaný bol v konaní úspešnejší, keď žalobkyňa pôvodne žiadala priznať sumu 14.277,- € a súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 73,36 €, úspech žalovaného bol tak v rozsahu 99,49 % a neúspech 0,51%, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98,98 % (úspech 99,49% mínus neúspech 0,51%) a to za obdobie od podania žaloby do dňa predchádzajúceho čiastočnému späťvzatiu žaloby podaním doručeným súdu dňa 20.5.2015, keď žaloba bola späťvzatá pre správanie žalobkyne, ktorá po vykonaní znaleckého dokazovania zobrala žalobu čiastočne späť a tiež z dôvodu, že nebola vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV XXX v roku 2010, nadobudla ich až v neskoršom období v roku 2012, teda nebola aktívne legitimovaná na podanie žaloby v tejto časti (§ 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania i zo späťvzatej časti pôvodne uplatneného nároku.

54. Po čiastočnom späťvzati žaloby zostal predmetom konania nárok na zaplatenie istiny 6.694,22 € s príslušenstvom a teda od 20.5.2015 priznal súd žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu

97,80 %, keď jeho úspech bol v rozsahu 98,90% a neúspech 1,10% (úspech 98,90% mínus neúspech 1,10), nakoľko žalobkyni bola priznaná suma vo výške 73,36 €.

55. Žalobkyňa a žalovaný zaplatili každý preddavok na znalecké dokazovanie po 40,- €. Súd znaleckej organizácii priznal znalečné 27,19 € uznesením č.k. 10C/194/2012-230 zo dňa 4.9.2015, ktoré bolo vyplatené vo výške 13,60 € z preddavku zaplateného žalobkyňou a vo výške 13,59 € z preddavku zaplateného žalovaným. Súd vracia zvyšok nespotrebovaného preddavku žalobkyni vo výške 26,40 € a žalovanému vo výške 26,41 €.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).